DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

6. marts 2003 *

I sag C-211/02,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Schmidt, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Storhertugdømmet Luxembourg ved N. Mackel, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (EFT 1998 L 24, s. 1), idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer) og A. La Pergola,

generaladvokat: S. Alber
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 10. december 2002,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 4. juni 2002 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren (EFT 1998 L 24, s. 1, herefter »direktivet«), idet det ikke har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

De relevante retsregler

2 Direktivet har til formål at sikre et ensartet niveau med hensyn til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i alle medlemsstaterne og navnlig privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for telesektoren, og at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af teleudstyr og -tjenester i Fællesskabet.

3 Det foreskrives i direktivets artikel 15, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for dels at efterkomme direktivets bestemmelser — med undtagelse af artikel 5 — senest den 24. oktober 1998, dels at efterkomme direktivets artikel 5 senest den 24. oktober 2000, og at de skal underrette Kommissionen herom.

Den administrative procedure

4 I henhold til fremgangsmåden i artikel 226, EF gav Kommissionen Storhertugdømmet Luxembourg lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, og ved skrivelser af 23. juli 1999 og 25. juli 2001 fremsatte den to begrundede udtalelser til nævnte medlemsstat, hvori den opfordrede denne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af hver af de begrundede udtalelser at efterkomme sine forpligtelser dels i henhold til direktivet med undtagelse af artikel 5, dels i henhold til nævnte artikel 5. Da Storhertugdømmet Luxembourg ikke besvarede de begrundede udtalelser, anlagde Kommissionen denne sag.

Traktatbruddet

5 Den luxembourgske regering har ikke bestridt, at den ikke har gennemført direktivets bestemmelser inden for de fastsatte frister. Sagsøgte bemærker, at gennemførelsen er igangsat, og anfører grundene til den forsinkede gennemførelse.

6 Hertil skal blot bemærkes, at det følger af fast praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og at ændringer af forholdene i tiden derefter ikke kan tages i betragtning af Domstolen (jf. bl.a. dom af 4.7.2002, sag C-173/01, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 6129, præmis 7).

7 Det følger ligeledes af fast praksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der følger af et direktiv, ikke overholdes (jf. bl.a. dom af 13.6.2002, sag C-286/01, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 5463, præmis 13).

8 Det må herefter fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet det ikke inden for de fastsatte frister har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Sagens omkostninger

9 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Storhertugdømmet Luxembourg har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) **Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren, idet det ikke inden for de fastsatte frister har udstedt de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.**

2) **Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.**

Timmermans Edward La Pergola

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. marts 2003.

R. Grass

Justitssekretær

C.W.A. Timmermans

Formand for Fjerde Afdeling